

סקס והעיר

הקדושה

עולם הדייטינג החילוני מסובך ודרמטי דיו, אך מתברר כי גם חובשי הכיפות לא מלקקים דבש בכל הנוגע לפגישות עיוורות ושידוכים. הכירו את "סרוגים", גירסת העולם האמיתי (או לחלופין את קארי בראדשו, גירסת העולם הדתי): רחלי לנגפורד מגישה מקבץ סיפורי בליינד דייטינג משעשעים שכל מגזר יכול להזדהות איתו, סופיה רון-מוריה מגוללת בספרה רומן סוצר על רקע עולם התקשורת הדתי ובו גרושה שנפלת על טיפוסים לא שיגרתיים בנסיונה לחפש שידוך הולם, ואילו שרה איינפלד, יוצאת בשאלה, חושפת בבלוג הפופולרי שלה נדבכים מהעולם החרדי הסגור והמנותק. לא סופרות סתם

מאת: נעמי אלון

"אצל הדתיים הדייטינג הם לגמרי מכווני חתונה"

רחלי לנגפורד קיבצה את מיטב חוויות הדייטינג שלה ושל חברותיה בספר "דרוש נסיך על סוס לבן", שחושף גם את הנעשה במוחנו בזמן הפגישה עצמה

"יש סיפור על בחורה דתייה שיצאה לבליינד דייט והתאהבה ממבט ראשון. בסיום הדייט היא סימסה לחברה: 'אני מאוהבת', אבל שלחה את ההודעה למישהו אחר. הוא ענה לה: 'גם אני'. בסוף הם התחתנו"

תכופות, ופתאום הבנתי למה הדייטינג נראה כמו שהם נראים: מה עומד בבסיס השיפוט שרק לנו בראש, למה יופי חיצוני משפיע על שיקולי ההיגיון כשבוחרים בן זוג וכן הלאה. הבנתי שלביוולוגיה שלנו יש תפקיד כל-כך חזק בהתנהגויות ובבחירות שאנחנו עושים, שזה כמעט גורל. אבל ההסתייגות הנפלאה והחזקה ביותר שגיליתי, היא שבאמצעות המודעות לדרך פעולת המוח והביוולוגיה שלנו, אנחנו יכולים לשלוט ב"גורל" הזה ולהשפיע בעצמנו על שיפור תקשורת בקשר זוגי - אפילו בדייט ראשון! את הספר כתבה לנגפורד במשך כשש שנים, תוך שהיא מתנסה אישית בסצינת הדייטינג. רחלי: "חלק מהמחקרים שהפעמנו אותי יישמתי בדייטינג שאליהם יצאתי. כך למשל, לבחור שהרגיש לי קצת ספונטני, הצעתי בדייט ראשון תחרות התנדדות על נדנדות בפארק שבו טיילנו. לפי אחד המחקרים, פעילות גופנית שממריצה מערכות ביולוגיות בגוף יכולה לגרום למוח לפרש באופן שונה את

בגיל 27 החליטה רחלי לנגפורד, רווקה דתייה, לאסוף את סיפורי הדייטינג העצובים והמצחיקים שלה ושל חברותיה למגזר, ולפרסמם בספר "דרוש נסיך על סוס לבן" (הוצאת "חלונות"). לנגפורד, חוקרת מוח, סופרת ואמנית, המסיימת בימים אלו תואר שני בחקר המוח בבית הספר לרפואה של האוניברסיטה העברית בירושלים, מגיעה מבית של חוזרים בתשובה. הוריה הם גרמי לנגפורד, אמן הזכוכית הבינלאומי ואחיה של השחקנית קרולין לנגפורד, ואמה היא יעל לנגפורד ז"ל, שהיתה מדענית בתחום הכימיה הקוואנטית. "הספר הזה הוא הראשון ברשימת ספרים שאני עוסקת בכתיבתם, הנוגעים בשילוב של מדע המוח ועולם המחקר המעבדתי עם עולם היומיום האנושי", היא מספרת.

מאיפה בא לך הרעיון לספר?

אני וחברותיי הקרובות עברנו חוויות מביכות, מצחיקות ועצובות ביציאתנו לבליינד דייטינג. היינו נפגשות ומספרות זו לזו על הדייטינג הגרועים והטובים כאחד. החלטתי שהסיפורים לא יכולים להמשיך לרוץ רק בתוך הציבור שלנו, הם חייבים לצאת לעולם. הייתי בטוחה שגם בציבורים אחרים זה ככה. בליינד דייט הוא בליינד דייט: מביך, עלום וקשה נפשית לביצוע. רק כשאתה מופיע לפגישה עם מישהו שאין לך מושג מי הוא, ועוד למטרות רגשיות וטעונות כמו אהבה וחתונה, יכולות לקרות פאשלות כאלה מצחיקות או עצובות.

שילבת בספר גם קטעים ממחקרי המוח שלך.

העולם המוחי מלווה את בחירת בן הזוג, את המשיכה ליופי, קבלת ההחלטות. כשישבת בהרצאות שמסבירות על מה אחראי כל אזור במוח ואיך הוא משפיע על ההתנהגות האנושית, רצו לי תוך כדי בראש כל סיפורי הדייטינג ששמעתי לעיתים כה

הסיטואציה שבה שרוי האדם". דייט נוסף שבו התנסתה באופן אישי, ושאר נתן לכסוף את הכותרת לספר, התבצע בחלקו ברכיבה על גבי סוס, אבל לא כל הסיפורים הם כאמור מניסיון אישי. היא מסתייגת: "חלק מהסיפורים הם של חברותיי וחלקם של בנות אולפנה מזרמים דתיים שונים, שראיינתי לצורך הספר".

מה מייחד את הפגישות העיוורות במגזר הדתי?

בליינד דייט אצלנו הוא סוג של חוויה אנתרופולוגית ונושא שכמעט לא נגעו בו עד היום. הסיפורים שבספר נכתבו הרבה לפני שיצאה סידרת הטלוויזיה "סרוגים", שמציגה פן אחד מתוך תת-זרם אחד של דתיים עם כיפות סרוגות.

באופן עקרוני, ומהתרשמותי גם מסיפוריהן של בנות חילוניות שאינם כלולים בספר הנוכחי, בכל מקום זה אותו דבר. לכולנו אותו המוח - חוץ מההבדלים המוחיים בין גברים ונשים, אותה המבוכה ההדדית, ואותה ההכנה הנפשית לקראת כל מפגש. ההבדל שכן קיים הוא שאצל הדתיים הדייטינג הם לגמרי מכווני חתונה, ולכן אם דייט מסוים הוא נחמד מאוד אבל לא מתיישב עם סוג האדם שאיתו תרצי להקים את משפחתך, הרי שהקשר יופסק על-ידי אחד הצדדים או שניהם. הבדל נוסף הוא עולם הבירורים המקיף שמתנהל אצל הרווקים והרווקות הדתיים. בדרך כלל, לפחות אצל חלק מבנות האולפנה ומבחורי הישיבות, לפני שפוגשים את הבחור המוצע, מבררים על מי שהציעו להם לפגוש. מתקשרים לחברים או למורים ושואלים עליו. כל אחד שואל את השאלות שעקרונותיו לו: רמה דתית, עיסוק, תכונות אופי, מראה חיצוני, מה הצד השני מחפש לעצמו, מה חושבים עליו חבריו, האם הוא ביישן או חברותי, איך הוא מתלבש - מחויט, מסודר, זרוק, מתנחל, סנדלים עם או בלי גרביים, וכן הלאה.

מה היתה התגובה לספר?

הספר תפס אצל כל סוגי הציבור. שדכנים מתעניינים בהגיגים ובחוויות של הרווקות, רווקות דתיות מספרות לי שהן שמחות לשמוע שיש עוד בנות כשרט שעוברות את אותו סרט כמותן, קצת סוג של "צרת רבים חצי נחמה", רווקות חילוניות מספרות לי סיפורים שמצטברים לספר נוסף, רווקים מרוצים מזה שיש להם דרך לשמוע על הצד הנשי של העניין, וגרושים הודו לי על ההזדמנות לדעת מה הם צריכים לתקן. להפתעתי, הספר הגיע גם לציבור החרדי, שמתעניין באיך שהדברים נעשים אצל הדתיים "הסרוגים". חילונים מרותקים מהחוויה האנתרופולוגית הזו.

ואיך היו הדייטינג שלך אחרי יציאת הספר?

לשמחתי, לא כל מי שיצאתי איתו קרא את הספר, כי לפעמים קיימת נטייה לחשוב שאם אני יודעת כל-כך הרבה על מוח ודייטינג, בוודאי כל רגע מתוכנן אצלי וכל הבעה או התנהגות מעוצבת מראש. זה ממש לא ככה! כשאני יוצאת לדייט אני "מכבה" את כל מה

גברים בגיל 19, נלחצתי מרגעי השקט שנפלו במהלך השיחה, מכך שאני אמורה להחליט כמהירות אם האדם הזה מתאים לי או לא וממה שאומר לו בטלפון כשהחלטתי לסרב. בקיצור, הייתי קפיץ מתוח. כיום אני לוקחת את זה בקלות עד כמה שאפשר. זה מלחיץ רק כששמים בראש ש"הפעם זה יהיה הוא". אבל אם אני הולכת לדייט ואומרת "נבדוק", אז כשאגלה שזה לא זה, לא ארגיש שעולמי חרב עליי.

ואז מה קורה?

אחרי שמחליטים לצאת זה תסריט קצר. שיחה טלפונית ראשונה שמטרתה לקבוע מקום מפגש. הבחור בדרך כלל הוא זה שמשלם. השיחה בדייט ראשון היא קלילה ולא מחייבת ובדרך כלל כוללת עיסוקים נוכחיים ותוכניות לעתיד. אם ממשיכים לדייט הבא, יהיה בירור הדדי האם יש התאמה באינטרסים, בערכים ובפרטי הקמת משפחה משותפת. לכן, מפעם לפעם במהלך השיחה, יישמעו שאלות כמו "אז איפה את רוצה לגור? בעיר או בהתנחלות?".

מי מוביל את הדייט?

יש מקרים שהבחורה מנהלת את הדייט, ויש שהבחור, תלוי באופי וכמה שהצד השני מאפשר. מנסיוני עם הספר ועם הדייטים - תנו לבחור לנהל את הדייט.

ועם מי חולקים את הפרטים מהדייט?

חברות הן קבוצת התמיכה במקרים של קושי נפשי בעקבות דייטים מעיקים. הן גם המדיום המצוין לצחוק איתו על הכל, והן גם אלו שבאמת-באמת מבינות מה עובר עלייך כי הן עוברות את זה בעצמן, להוציא את אלו שהתחנתו מיד אחרי התיכון עם חבר מהסניף. גם בני משפחה באים בחשבון, במיוחד

רחלי לנגפורד: "יש מקרים שבהם הבחורה מנהלת את הדייט, ויש שהבחור מנהל אותו, תלוי באופי וכמה שהצד השני מאפשר"

האחים והאחיות. כבר שמעתי על שני אחים שבביתם ביקרה לראשונה בת שירות לאומי. בלכתה, הצהיר אחד האחים, "הבחורה הזו תהיה אשתי". אחיו ענה לו "רד מזה, היא כבר שלי". והם כאמת התחתנו.

עד כמה גברים בחברה הדתית אוהבים את הרעיון של אשה כל-כך קרייריסטית ומשכילה?

יש גברים שנבהלים, אבל מי שנבהל הוא לא בשבילי. אני מבינה אותם, גברים ונשים מתוכנתים אבולוציונית לסדר דברים אחרת ממה שיש כיום. כיום הכל התכלכל, אז מי שנבהל - נבהל. זה קרה כבר בתואר ראשון. כשהם שמעו שאני לומדת חקר המוח ולא חינוך או תנ"ך או כל מקצוע מקובל אחר. אחר-כך היו אלו שלא נבהלו מתואר ראשון, אבל תואר שני כבר נשמע יותר מדי. מעניין מה יהיה כשאתחיל את הדוקטורט.

מה גילית על החברה הדתית-לאומית דרך סיפורי הדייטים שאספת?

גיליתי שכמו בכל חברה אחרת, יש אנשים שמתאימים להם הכללים והתסריטים ויש כאלו שלא. גיליתי שיש כאלו שעוקבים בנוקשות אחרי כללי הדייטים, ויש כאלו ששמחים על התסריט הקבוע, רק כי הם יכולים להפך אותו וחווית הדייט הופכת למעניינת וספונטנית יותר.

יש רומנטיקה במגזר?

יש סיפורי דייטים רומנטיים ויפהפיים. למשל, בחורה שיצאה לכלינד דייט רשמי ובנאלי לכל דבר, התאהבה בו ממבט ראשון אבל לא ידעה מה מצב הצד הגברי בנידון. כשהסתיים הדייט היא כתבה א.ס.אס.נלחם לחברה שהכיל שתי מילים: "אני מאוהבת". אבל היא טעתה, ושלחה את ההודעה למישהו אחר. היא גילתה את זה כשהיא קיבלה הודעה בחזרה שהיה כתוב בה "גם אני". בסוף הם התחתנו.

רחלי לנגפורד: "יש גברים במגזר שנבהלים מאשה משכילה וקרייריסטית, אבל מי שנבהל הוא לא בשבילי. זה כבר קרה לי בתואר הראשון, כששמעו שאני לומדת חקר המוח ולא חינוך או תנ"ך או כל מקצוע מקובל אחר"

קטע אותי באמצע דייט כדי לומר לי שאשתו נלהבת מהספר וממה שהוא מציג, ועוד. **אצל חילונים פגישה עיוורת נתפסת כחוויה מלחיצה, כי לא יודעים למה לצפות. מה קורה כשמכתיבים כללים מראש, זה מרגיע את הלחץ?** יש בזה משהו מלחיץ ומשהו מרגיע, תלוי איך מסתכלים על זה. שמעתי סיפורים על בחורים שאם לא היו להם כללי ההתנהגות הם לעולם לא היו מצליחים לעמוד בזה. לחלופין, יש אנשים שכללים רק מלחיצים אותם יותר. כשרק התחלתי לצאת עם

שאני יודעת. אני באה בתור רחלי ותו לא. צריך לזכור שלמרות ים הידע שקיים על המוח ועל איך אפשר לשלוט בפעולתו, בסופו של יום קיים האספקט הרוחני, הנפשי והמיסטי של כל אדם באשר הוא. גם לדייט ראשון ומכיר כל אחד מהצדדים מביא איתו את האספקט המטפיזי הזה שלו, ה"אני" שלו, וזה מה שהכי חשוב. אני מגייסת את הידע שלי על המוח במקרים שבהם אני רוצה להגן על עצמי מפני פגיעה רגשית, לשפר תקשורת בינאישית, או סתם לעשות ניסוי מדעי-אנתרופולוגי משלי.

פנו אלייך עם הצעות שידוך אחרי הספר?

בחהלט. בחורים הציעו את מועמדותם, אמהות ודודות התקשרו להציע בחורים מאחורי גבם, חרדי